

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/27/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2518010335
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2518010335.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci obžalovaného Ing. S. T. pre obzvlášť závažný zločin všeobecného ohrozenia podľa § 284 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Piešťany a obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 12.11.2020, č.k. 16T/93/2018-1471, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 2.12.2021 takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje v celom rozsahu.

II. Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku sa vec vracia okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Piešťany rozsudkom zo dňa 12.11.2020, č.k. 16T/93/2018-1471 uznal obžalovaného Ing. S. T. za vinného, že ako autorizovaný stavebný inžinier v oblasti statika stavieb, člen Slovenskej komory stavebných inžinierov, vypracoval v období od apríla do júna roku 2009 v Bratislave statický výpočet a návrh nosných konštrukcií, ktorý bol súčasťou projektovej dokumentácie pre realizáciu stavby - Polyfunkčného objektu Centroom Piešťany, č. s. 7572 postavenej na parcele KN č. 7686/4, 7686/6, 7686/11 katastrálne územie N., R. XXXX, N., a v ktorom nedodržiaval ustanovenia slovenských technických noriem platných v čase prípravy projektovej dokumentácie predmetnej stavby a to predovšetkým STN 73 0035 - zaťaženie stavebných konštrukcií, STN 73 1201 - navrhovanie betónových konštrukcií, STN 73 1204 - navrhovanie betónových doskových konštrukcií pôsobiacich v oboch smeroch, čo malo za následok narušenie statiky samotnej stavby, v dôsledku čoho mohlo nastať tzv. krehké porušenie alebo zlyhanie konštrukcie stavby s následným reťazovým zrútením budovy, pričom mesto Piešťany vydalo dňa 8.10.2015 rozhodnutie o vypratání budovy, čo viedlo k znemožneniu užívania stavby a následným nevyhnutným sanačným opatreniam, ktoré zamedzili možnému zrúteniu stavby a ohrozeniu života, zdravia a majetku ľudí, pričom náklady na sanačné práce, ktoré predstavovali sumu vo výške 794.953,79 eur, museli znášať majitelia nehnuteľností v uvedenom polyfunkčnom objekte, čím spôsobil majiteľom nehnuteľností v polyfunkčnom objekte Centroom Piešťany škodu vo výške 794.953,79 eur, teda z nebanlivosti vydal ľudí do nebezpečenstva smrti alebo ťažkej ujmy na zdraví alebo cudzí majetok do nebezpečenstva škody veľkého rozsahu tým, že spôsobil iné podobné nebezpečné konanie (všeobecné nebezpečenstvo) a spôsobil ním značnú škodu, čím spáchal prečin všeobecného ohrozenia podľa § 285 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona. Za to mu súd uložil: Podľa § 285 odsek 3 Trestného zákona, s poukazom na § 36 písmeno j) Trestného zákona, § 37 písmeno h) Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 42 odsek 1 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky. Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona s poukazom na § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona sa

mu výkon trestu odňatia slobody podmienenčne odkladá a zároveň sa mu ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona sa mu určuje skúšobná doba 5 (päť) rokov. Podľa § 51 odsek 4 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá povinnosť spočívajúca v príkaze verejne sa ospravedlniť za škody spôsobené na objektoch Polyfunkčného komplexu TRINITY v Bratislave na Plynárenskej ulici 3A, budove Apollo Business Centre I v Bratislave na Prievozskej ulici a Polyfunkčného objektu Centroom Piešťany na ulici Nitrianska 7572. Podľa § 51 odsek 4 písmeno h) Trestného zákona sa mu ukladá povinnosť spočívajúca v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu. Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona s použitím § 42 odsek 2 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti vykonávať povolania v odbore stavebníctvo na dobu 10 (desať) rokov. Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona sa ruší výrok o treste uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 1T/77/2018 zo dňa 20.8.2018, právoplatným dňa 13.9.2018 a trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 3T/176/2016 zo dňa 23.2.2017, právoplatným dňa 17.7.2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote prokurátor Okresnej prokuratúry Piešťany - proti výrokom o vine a o treste - a obžalovaný - proti výroku o vine.

3. Obžalovaný v písomnom odôvodnení podaného odvolania zo dňa 9.4.2021 uviedol: (skrátene):

3.1 Na naplnenie objektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu všeobecného ohrozenia spáchaného úmyselne aj z nedbanlivosti sa podľa § 284 aj podľa § 285 Trestného zákona vyžaduje konanie páchatel'a, ktoré v priamej príčinnej súvislosti vyvolá škodlivý následok v podobe spôsobenia alebo zvýšenia všeobecného nebezpečenstva, alebo sťaženia jeho odstránenia alebo zmiernenia. Podľa § 284 odsek 1 Trestného zákona a ustálenej judikatúry súdov je všeobecným nebezpečenstvom nebezpečenstvo smrti alebo ťažkej ujmy na zdraví, ktoré hrozí najmenej siedmim osobám, alebo nebezpečenstvo škody veľkého rozsahu na cudzom majetku, spôsobené požiarom alebo povodňou, alebo poruchou, či haváriou prostriedku hromadnej prepravy, alebo škodlivým účinkom výbušnín, plynu, elektriny, rádioaktivity alebo iných podobne nebezpečných látok alebo síl, alebo iné podobné nebezpečné konanie, pričom toto nebezpečenstvo musí hroziť bezprostredne. Nestačí, keď konaním páchatel'a bola vytvorená iba taká situácia, že všeobecné nebezpečný následok môže síce nastať, avšak len po splnení ďalších podmienok, ktoré môže páchatel' alebo aj iná osoba zrealizovať.

3.2 Keďže ku konaniu obžalovaného, ktorým malo podľa obžaloby dôjsť k spôsobeniu všeobecného nebezpečenstva, t. j. k vypracovaniu projektovej dokumentácie došlo v roku 2009 a až do roku 2015, kedy došlo k jej sanácii, stavba napriek jej užívaniu stála a nezrútila sa, možno jednoznačne konštatovať, že v prípade hrozby nebezpečenstva jej zrútenia chýba prvok bezprostrednosti, ktorý je pre naplnenie objektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu všeobecného ohrozenia nevyhnutný.

3.3 Na základe vykonaného dokazovania možno mať taktiež dôvodné pochybnosti o tom, či všeobecné nebezpečenstvo skutočne vzniklo a či bol jeho vznik v príčinnej súvislosti s konaním obžalovaného. Ak sú na objasnenie skutočnosti dôležitej pre trestné konanie potrebné odborné znalosti, sú orgány činné v trestnom konaní a v konaní pred súdom predseda senátu povinní vyžiadať odborné vyjadrenie podľa § 141 odsek 1 Trestného poriadku a ak pre zložitosť objasňovanej skutočnosti nie je postup podľa § 141 postačujúci, pribrať znalca na podanie znaleckého posudku podľa § 142 odsek 1 Trestného poriadku. Ani v prípade, že by súd sám disponoval potrebným vzdelaním a odbornými znalosťami, nie je v zmysle ustálenej judikatúry oprávnený odborné otázky sám posúdiť a nahradiť odborné, resp. znalecké posúdenie nezávislým odborníkom vlastnou úvahou (R 27/1988, R 9/1990, R 10/1996-I atď.)

3.4 Súd v odôvodnení Napadnutého rozsudku uvádza, že nezohľadnil a neprihliadol na závery odborných vyjadrení a znaleckých posudkov vypracovaných pred začatím trestného stíhania, ktoré oboznámil len ako listinné dôkazy a preto sa ani s prípadnými rozporami v ich záveroch nezaoberal.

3.5 Ani o závery znaleckého posudku číslo 113/2017 vypracovaného Ústavom súdneho inžinierstva v Žiline, na ktorý súd prihliadal, sa však podľa názoru obžaloby nemožno oprieť, keďže tento posudok nebol vypracovaný v súlade s ustanoveniami zákona číslo 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Podľa § 16 odsek 3 zákona číslo 382/2004 Z. z. je totiž znalecká organizácia povinná vykonávať znaleckú činnosť prostredníctvom znalcov, pričom v zmysle ustanovenia § 16 odsek 1 zákona číslo 382/2004 Z. z. sa znaleckou činnosťou rozumie špecializovaná odborná činnosť. V prípade znaleckého posudku číslo 113/2017 však všetky odborné otázky riešili Ing. J. a Ing. N., ktorí neboli znalcami. Toto pochybenie nemožno konvalidovať ani odvolaním sa na ustanovenie § 16 odsek 6 zákona číslo 382/2004 Z. z., na ktoré poukazuje súd, pretože v zmysle tohto ustanovenia možno pribrať konzultanta len na posúdenie čiastkových otázok a nie na vypracovanie celého posudku a navyše by musel znalec v

znaleckom posudku odôvodniť, prečo nemôže zodpovedať čiastkovú otázku sám a vysvetliť, prečo bola ako konzultant vybratá konkrétna osoba, čo neurobil. Okrem toho tento znalecký posudok hodnotí projektovú dokumentáciu vypracovanú obžalovaným čisto po formálnej stránke a pri konštatovaných porušeníach technických noriem ani na jednom mieste nespomína, že by v dôsledku týchto porušení mohlo dôjsť k zrúteniu stavby. Pre takéto konštatovanie napokon neobsahuje ani žiadne podklady, keďže osoby, ktoré tento posudok spracovali nevykonali žiaden statický výpočet, na základe ktorého by mohli skonštatovať, že výpočty obžalovaného sú nesprávne a že stavbe postavenej na základe ním vypracovaného statického projektu hrozí zrútenie.

3.6 Nemožno sa stotožniť s názorom súdu, že nebola potrebná prítomnosť znalcov na stavbe, a to z toho dôvodu, že práve posúdenie skutočného vyhotovenia stavby je podstatné pre zodpovedanie otázky, či hrozí jej zrútenie, alebo nie. Aj na základe správnej projektovej dokumentácie totiž môže vzniknúť nebezpečná stavba, ak projektová dokumentácia nie je dodržaná, a naopak. Nezisťovanie skutočného vyhotovenia stavby zo strany súdu, ale predovšetkým zo strany orgánov činných v trestnom konaní považuje obhajoba za závažný nedostatok, keďže samotné vypracovanie projektovej dokumentácie nie je za žiadnych okolností spôsobilé ohroziť životy a zdravie ľudí alebo ich majetok, ale takéto nebezpečenstvo môže vyvolať len realizovaná stavba.

3.7 Keďže znalecký posudok číslo 113/2017 neuvádza, že pochybenia pri vypracovaní projektovej dokumentácie viedli k narušeniu statiky, v dôsledku čoho malo hrozíť zrútenie, súd svoje rozhodnutie o vine obžalovaného oprel predovšetkým o výpoveď svedka prof. Dr. Ing. C. D., CSc.

3.8 Znalecké dokazovanie však nie je možné nahradiť ani výsluchom svedka a už vôbec nie v prípadoch, keď možno mať pochybnosť o jeho nestrannosti a nezaujatosti, čo je podľa § 11 odsek 1 zákona číslo 382/2004 Z. z. dôvodom pre vylúčenie jeho osoby ako znalca. O osobnej zainteresovanosti svedka prof. Dr. Ing. C. D., CSc na veci svedčí to, že pred začatím trestného stíhania vypracoval viacero posúdení stavby, na základe ktorých bola stavba vysťahovaná a opravovaná, pričom jeho spoločnosť sa priamo podieľala i na sanácii stavby, z čoho finančne profitoval. Bez ohľadu na kvalifikáciu a odbornosť tento svedka teda súd pri hodnotení dôkazov nemal na jeho výpoveď v časti, v ktorej sa vyjadroval k odborným otázkam, prihliadať. To, že odborné závery tohto svedka sú pre rozhodnutie súdu nepoužiteľné, napokon súd potvrdil už tým, že sa rozhodol neprihliadať na ním vypracované odborné a znalecké posudky.

3.9 Keďže pre posúdenie súladu konania obžalovaného s technickými normami, pre posúdenie škodlivého následku v podobe hrozby zrútenia stavby, ako aj pre posúdenie ich vzájomnej príčinnej súvislosti sú potrebné odborné znalosti a žiadny z obžalobou prezentovaných a na hlavnom pojednávaní vykonaných dôkazov nie je pre posúdenie odborných otázok použiteľný, nebolo bez akýchkoľvek pochybností dokázané, že sa skutok, za ktorý je obžalovaný trestne stíhaný, stal.

3.10 V neposlednom rade sa nemožno stotožniť ani so spôsobom, akým sa súd vyrovnal s obhajobou vznesenou námietkou premlčania trestného stíhania. Okrem dĺžky premlčacej doby odvíjajúcej sa od právnej kvalifikácie skutku, je totiž potrebné zaoberať sa aj momentom, od ktorého začína premlčacia doba plynúť, pričom túto otázku posúdil súd nesprávne. Pre určenie začiatku plynutia premlčacej doby až odo dňa 08.10.2015, kedy bolo rozhodnuté o vypratání polyfunkčného objektu Centroom, ako to urobil súd, nie je žiadne logické vysvetlenie. Aj ak by bol správny názor súdu, že premlčacia doba začala plynúť až vznikom bezprostredného ohrozenia života, zdravia a cudzieho majetku, t. j. až dokonaním prečinu všeobecného ohrozenia, medzi rozhodnutím o vypratání stavby a vznikom nebezpečenstva, že sa zrúti, neexistuje žiadny súvis. Ak by sme aj pripustili možnosť, že zrútenie stavby naozaj hrozilo, súdny spis neobsahuje žiadny dôkaz o tom, kedy toto nebezpečenstvo vzniklo. Možno sa len domnievať, že ak stavba skutočne trpela takými závažnými nedostatkami, že hrozilo jej zrútenie, tak nimi trpela od samotného začiatku, teda od jej postavenia. Keďže premlčacia doba prečinu všeobecného ohrozenia podľa § 285 Trestného zákona je v zmysle § 87 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona päť rokov, táto od postavenia stavby a od momentu, kedy na nej boli v roku 2010 pozorované prvé trhliny, do vznesenia obvinenia v roku 2017 dávno uplynula.

3.11 Vzhľadom na to, že nebola naplnená objektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu, nebolo jednoznačne preukázané, že sa skutok stal, a odsúdeniu obžalovaného bráni aj prekážka premlčania trestného stíhania, Krajskému súdu v Trnave navrhujem, aby na podklade tohto odvolania rozsudok Okresného súdu Piešťany spisovej značky 16T/93/2018 z 12.11.2020 podľa ustanovenia § 321 odsek 1 Trestného poriadku zrušil a aby v súlade s ustanovením § 322 odsek 3 Trestného poriadku sám rozhodol tak, že obžalovaného Ing. Jána Tomčániho podľa § 285 písmeno a) Trestného poriadku spod obžaloby oslobodí, resp. aby rozsudok Okresného súdu Piešťany spisovej značky 16T/93/2018 z 12.11.2020 zrušil podľa § 320 odsek 1 Trestného poriadku a trestné stíhanie podľa § 320 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku s poukazom na ustanovenie § 9 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku zastavil.

4. Prokurátor v písomnom odôvodnení podaného odvolania zo dňa 19.2.2021 uviedol: (skrátene)

4.1 Po oboznámení sa s právnou a skutkovou argumentáciou súdu ohľadom posúdenia viny obžalovaného v časti (objektu, objektívnej stránky a subjektu) nemám výhrady a stotožňujem sa s nimi.

4.2 Výhrady a nesúhlas s napadnutým rozsudkom sa vzťahuje v prvom rade na právne posúdenie a vyhodnotenie subjektívnej stránky trestného činu, keď prvostupňový súd vyhodnotil subjektívnu stránku trestného činu ako nevedomú nedbanlivosť a nie ako nepriamy úmysel tak, ako to v prípravnom konaní, v podanej obžalobe a v záverečnej reči prezentovala tunajšia okresná prokuratúra. Sme toho názoru, že ani následne uložený trest nezodpovedá zásadám trestania, resp. princípom trestnej normy, ktorá ma sankčný charakter.

4.3 Po oboznámení sa s názorom prvostupňového súdu ohľadom posúdenia subjektívnej stránky sa pridriavam pôvodného právneho názoru a argumentácie, že v trestnom konaní bolo preukázané, že obžalovaný Ing. S. T. konal v úmysle nepriamom. V tomto trestnom konaní došlo (oproti trestným veciam, za ktoré už bol obvinený právoplatne odsúdený pre rovnaký trestný čin), k odlišnému vyhodnoteniu subjektívnej stránky predmetného trestného činu orgánmi činnými v trestnom konaní. V tejto súvislosti uvádzam, že obvinený bol v minulosti právoplatne odsúdený dvakrát pre prečin všeobecného ohrozenia podľa ustanovenia § 285 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona. Teda v oboch prípadoch bola subjektívna stránka obvineného vyhodnotená orgánmi činnými v trestnom konaní a súdmi ako nedbanlivostný trestný čin. K právnej kvalifikácii skutkov ako trestných činov, resp. ani s výrokmi o vine ako aj s trestnými sankciami nemal obvinený námietky, nakoľko predmetné trestné rozkazy nadobudli právoplatnosť. O tom, že konanie obvineného nevykazovalo prvky ojedinelého konania vyplýva aj z ostatných súdnych rozhodnutí v trestných veciach rovnakého, resp. obdobného modus operandi. Aj na základe týchto rozhodnutí je zrejmé, že Ing. S. T., aj napriek svojim odborným znalostiam, praxi a vykonaniu autorizačnej skúšky nedodržiaval a porušoval technické normy STN pri statických výpočtoch, čo malo za následok kolapsy budov a ohrozenie životov, zdravia a majetku ľudí, ako aj spôsobenie škody veľkého rozsahu. Z vyššie uvedených skutočností je možné vyvodiť, resp. preukázať na úmyselné konanie obvineného, a to v podobe úmyslu nepriameho, t. j. že obvinený pri spáchaní činu vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený. Teda obvinenému sa nekladie za vinu spáchanie skutku v rozsahu priameho úmyslu. Na základe vyššie uvedených skutočností je zrejmé, že Ing. S. T. bol dostatočne kvalifikovaný, resp. odborne zdatný a oprávnený na vykonávanie činnosti statika a statických výpočtov v oblasti statika stavieb.

4.4 V súvislosti s právnou kvalifikáciou skutku ako trestného činu je potrebné uviesť, že v tomto kontexte je dôležitá povinnosť vyplývajúca zo zamestnania, povolania, postavenia alebo funkcie alebo uložená podľa zákona, pričom je volená tak, aby zahŕňala porušenie všetkých relevantných dôležitých povinností, ktoré páchatelovi vyplývajú z jeho povolania, pracovného zaradenia alebo zamestnania, pričom ide o povinnosti, ktoré majú vzťah k ochrane života a zdravia ľudí. Obvinený svoju povinnosť vyplývajúcu z jeho zamestnania a postavenia porušil tým, že nedodržiaval a nerešpektoval normy platné v čase prípravy projektovej dokumentácie v časti statika a to aj napriek tomu, že tieto poznal. Uvádzam, že obžalovaný bol na túto činnosť kvalifikovaný a mal všetky potrebné oprávnenia na výkon tejto činnosti a vzhľadom na svoje vzdelanie a odbornú prax si musel byť vedomý následkov spojených s nedodržaním príslušných noriem. Znaleckým skúmaním bolo preukázané, že boli porušené normy, a to: STN 73 1201 - Navrhovanie betónových konštrukcií, článok 5.5.6 - Medza porušenia pretlačením a článok 7.3.3 Reologické pretvorenia; STN 73 1204 - Navrhovanie betónových doskových konštrukcií pôsobiacich v oboch smeroch; STN 73 0035 - Zaťaženie stavebných konštrukcií.

4.5 Čo sa týka samotného výkonu činnosti statika, na základe správy zo Slovenskej komory stavebných inžinierov, pre toto je potrebné získať oprávnenie podľa § 45 odsek 4 zákona číslo 50/1976 Zb. (stavebný zákon), autorizáciu pre kategóriu Inžinier pre statiku stavieb podľa § 5 odsek 1 písmeno b) bod 3. zákona číslo 138/1992 Zb. (o autorizovaných architektoch a autorizovaných stavebných inžinieroch). Autorizáciu možno získať po splnení zákonných podmienok - vzdelania, odbornej praxe a vykonaní autorizovanej skúšky, ktorá pozostáva z písomného testu z právnych predpisov a technických noriem a obhajoby vlastných diel zhotovených počas praxe a preukázania schopnosti samostatne vykonávať povolanie. Po splnení týchto podmienok sa uchádzačovi udelí autorizácia v zodpovedajúcom rozsahu. Ing. S. T. získal autorizáciu pre kategóriu statika stavieb a dňa 18.12.2001 zložil sľub, čím sa stal členom Slovenskej komory stavebných inžinierov (SKSI).

4.6 Čo je kľúčové pre posúdenie zavinenia je tá skutočnosť, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že vyššie identifikované technické normy a predpisy poznal. Ak ich poznal a poznal aj ich význam, som toho názoru, že ich nedodržaním v rozsahu ako to bolo preukázané znaleckým posudkom, teda obžalovaný pri spáchaní činu vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený. Ak poznal obžalovaný uvedené technické

normy, čo potvrdil na hlavnom pojednávaní, musel ako osoba odborne zdatná poznať aj následky, resp. možné následky v prípade ich nedodržania.

4.7 Prvostupňový súd vo výroku o treste uložil obžalovanému totožný podmienený trest odňatia slobody s totožnou skúšobnou dobou ako bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 1T/77/2018, pričom ku kozmetickej zmene došlo v podobe uloženia ďalšej povinnosti v rámci probačného dohľadu.

4.8 V rámci probačného dohľadu súd obžalovanému uložil povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu, ktorá povinnosť už obžalovanému bola uložená v predchádzajúcom súhrnnom treste. Okrem tejto povinnosti súd obžalovanému uložil aj povinnosť verejne sa ospravedlniť za škody spôsobené na všetkých troch objektoch, teda Trinity, Apollo BC1 aj Centroom. Túto povinnosť súd ukladal z dôvodu, že ani v jednom z konaní nebolo rozhodované o povinnosti obžalovaného nahradiť škodu, avšak svojím konaním zasiahol do majetkových práv väčšieho počtu fyzických aj právnických osôb, preto má súd za to, že určitým zadosťučinením pre poškodených by bolo, ak by sa obžalovaný za spôsobené škody ospravedlnil. Vzhľadom na počet poškodených ako aj to, že mnohí z nich sú právnické osoby, osobné ospravedlnenie by nebolo reálne možné. Formu verejného ospravedlnenia ponechal súd na obžalovanom, pričom by mohlo ísť o ospravedlnenie v tlačovom (ak nie v rozhlasovom alebo televíznom) prostriedku, ktoré by malo byť zverejnené v mediálnom prostriedku s pôsobnosťou minimálne v miestach, kde boli skutky spáchané.

4.9 Ak má byť uvedená povinnosť rozdielová v rámci sankčného postihu v tomto trestnom konaní, je na mieste položiť si legitímnu otázku, či uvedená sankcia splní zákonom požadovaný účel. V tejto súvislosti uvádzam, že uvedená povinnosť sa s pravdepodobnosťou hraničiacou istote minie účelu, nakoľko obžalovaný popiera od samého začiatku trestného stíhania vinu a teda ospravedlnenie (ak by vôbec bolo realizované) by bolo možné označiť ako formálne, neúprimné a teda aj zbytočné. Za situácie a súdnej praxe, keď (príkladmo) za protiprávne konanie v podobe opakovanej krádeži dvoch vrecúšok pistácií v skúšobnej dobe súd ukladá nepodmienené tresty odňatia slobody, sa uvedená sankcia javí ako absolútne neproporcionálna k spôsobenému následku, resp. stupňa reálneho ohrozenia ľudských životov.

4.10 Preto navrhujeme pri zmene právneho posúdenia v zmysle právneho názoru Okresnej prokuratúry Piešťany ohľadom právnej kvalifikácie skutku ako trestného činu, aby bol obžalovanému uložený trest navrhnutý v záverečnej reči prokurátora, teda súhrnný nepodmienený trest odňatia slobody v dolnej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby s umiestnením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň navrhujem uložiť ochranný dohľad v trvaní 2 (dvoch) rokov, pričom ostatné časti výroku o treste pokladám za správne, teda výroku o treste zákazu činnosti a výroku ohľadom súhrnného trestu.

4.11 Vzhľadom na konkrétne skutočnosti uvádzané v odôvodnení odvolania dozorujúceho prokurátora považujem rozsudok Okresného súdu Piešťany zo dňa 12.11.2020, sp. zn. 161/93/2018, v časti posudzovania výroku o vine a následne súvisiaceho výroku o treste, za nedôvodný, a navrhujem, aby Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 321 odsek 1 písmeno d/ Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok a súčasne, aby podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sám vo veci rozsudkom rozhodol. V časti odvolania obžalovaného S. T. toto navrhujem zamietnuť ako nedôvodné.

5. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

6. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podali prokurátor a obžalovaný ako oprávnené osoby, v zákonnej lehote a proti výrokom o vine (obžalovaný a prokurátor) a o treste (prokurátor), proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný.

7. Po preskúmaní napadnutého rozsudku z dôvodov, vymedzených v odvolaniach, dospel odvolací súd k záveru, že napadnutý výrok o vine je nesprávny a je ho potrebné zrušiť. V súlade s ustanovením § 321 ods. 2, druhá veta Trestného poriadku, pri zrušení výroku o vine, pristúpil odvolací súd aj k zrušeniu výroku o treste a ďalších výrokov, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

8. Prvostupňový súd založil svoje rozhodnutie o vine obžalovaného na nasledovných zisteniach a záveroch.

9. Vo vzťahu k subjektívnej stránke trestného činu, ktorý bol naplnený konaním obžalovaného, súd uviedol, že obžaloba skutok kvalifikovala ako úmyselný obzvlášť závažný zločin všeobecného ohrozenia s tým, že obžalovaný v júni 2009 vypracoval statický výpočet k predmetnej stavbe, pričom napriek svojim odborným znalostiam nedodrжал ustanovenia slovenských technických noriem, čo malo za následok narušenie statiky stavby v dôsledku čoho mohlo nastať tzv. krehké zlyhanie. V konaní nebol preukázaný úmysel obžalovaného vo vzťahu ku konaniu a jeho následku. Okolnosť, že sa obžalovaný nezúčastňoval školení statikov organizovaných komorou nepreukazuje úmyselné zavinenie obžalovaného. Ani samotné nedodržanie slovenských technických noriem pri statickom výpočte nepreukazuje úmyselné konanie obžalovaného, keďže nebolo preukázané vedomé nedodržanie slovenských technických noriem obžalovaným a jeho prípadná vedomosť k možnému následku takéhoto konania. Len z ľahkomyselného správania sa obžalovaného vo vzťahu k možnému následku, nie je možné bez ďalšieho usudzovať, že bol so vzniknutým následkom uzročený. Obžalovaný vypracoval statický výpočet k polyfunkčnému objektu v Piešťanoch v apríli až júni roku 2009, pričom k zrúteniu stropných dosiek objektu Trinity v Bratislave prišlo 1.7.2012 a problémy s budovou Apollo BC1 v Bratislave boli zistené v roku 2015, teda niekoľko rokov po vypracovaní statického posudku v danej veci, takže súd nemá preukázané, že by obžalovaný bol uzročený s tým, že vypracovaním statického výpočtu bez dodržania slovenských technických noriem spôsobí bezprostredné ohrozenie. Prokurátor v konaní zo žiadnych z navrhnutých dôkazov úmyselné zavinenie obžalovaného nepreukázal. Zavinenie obžalovaného súd na základe vykonaného dokazovania vyhodnotil ako nevedomú nedbanlivosť, teda že nevedel, že svojím konaním môže také ohrozenie spôsobiť, hoci o tom, vzhľadom na okolnosti a svoje osobné pomery vedieť mal a mohol. Taktiež osobné pomery obžalovaného odôvodňujú, že mal a mohol vedieť, že svojím konaním spôsobí všeobecné nebezpečenstvo, nakoľko od ukončenia vysokoškolského štúdia pracoval od roku 1978 ako statik, teda celý svoj profesijný život sa venoval tomuto odboru.

10. K objektívnej stránke trestného činu prvostupňový súd uviedol, že súd mal z vykonaného dokazovania preukázané, že obžalovaný od apríla do júna roku 2009 vypracoval statický výpočet a návrh nosných konštrukcií pre objekt Centroom v Piešťanoch, v zásade spracovaný vo výpočtovom programe, v ktorom neanalyzoval všetky potrebné parametre v zmysle slovenských technických noriem, v dôsledku čoho po zhotovení stavby prišlo od júna 2010 k trhlinám na nenosných konštrukciách, ktoré vznikali nerovnomerným sadaním stredných stĺpov v objekte, čo viedlo v roku 2015 k rozhodnutiu o vystaňovaní budovy z dôvodu hroziaceho nebezpečenstva pretlačenia stredných stĺpov cez stropnú dosku najmä na

2. a 3. nadzemnom podlaží, a teda tzv. krehkému zlyhaniu, kedy by mohlo hroziť zrútenie objektu, čím by boli nájomníci 44 bytov a 8 nebytových priestorov daného objektu vydaní do nebezpečenstva smrti alebo ťažkej ujmy na zdraví alebo by bol cudzí majetok vydaný do nebezpečenstva škody veľkého rozsahu.

11. V konaní nebolo sporné, že obžalovaný k objektu Centroom vypracoval od apríla do júna roku 2009 statický výpočet a výkresy s návrhom nosných konštrukcií. Podľa záverov znaleckého posudku č. 113/2017 je na výkresoch tvaru a výstuže základov uvedený zodpovedný projektant Ing. Petriska, ale súčasne je na tom istom výkrese aj podpis obžalovaného, pričom v zmysle platných predpisov, zodpovedným projektantom jednej stavby v časti statika má byť iba jeden autorizovaný inžinier. V danom prípade, ani sám obžalovaný však nenamietal, že by statický výpočet a výkresy nerobil, resp. že by ich robil aj niekto iný.

12. Statický výpočet obžalovaného k objektu Centroom vyhodnotil znalecký posudok Žilinskej univerzity č. 113/2017 s tým, že je neprehľadný, nejasný a nedostatočný. Statický výpočet obžalovaného neobsahuje výpočet všetkých typov zaťažení ani ich výslednú kombináciu. Súd ďalej zosumarizoval, ktoré chyby vytkla znalecká organizácia v práci obžalovaného. Znalecký ústav konštatoval, že tieto nedostatky boli spomenuté aj v odbornom statickom posudku číslo 5/2015, ktorý vypracovala spoločnosť BETONING & PARTNER, spol. s r. o. dňa 6.10.2015. Z uvedených záverov znaleckého posudku č. 113/2017 je podľa súdu zrejmé, že obžalovaný vyhotovil statický výpočet vo výpočtovom programe, avšak bez zohľadnenia kombinácií zaťaženia, bez analýzy šmykového namáhania stĺpov a bez návrhu výstuže na pretlačenie stĺpa cez stropné dosky, pričom výstuže stĺpov zakreslené vo výkresoch neboli podložené výpočtami, ale budili dojem, že boli len odhadnuté. Uvedené skutočnosti boli v rozpore s konkrétnymi technickými normami, ktoré súd citoval.

13. Súd ďalej uviedol, že aj svedok Ing. D. vo výpovedi potvrdil, že konštrukcia objektu Centroom mala oproti norme predpísaným hodnotám veľmi malú odolnosť voči pretlačeniu, teda prepichnutiu stĺpov cez stropné dosky. Pri posudzovaní stropných dosiek zistili, že odolnosť voči prepichnutiu je mnohonásobne prekročená oproti predpísanej norme. Boli tam 3 stĺpy, kde odolnosť voči pretlačeniu bola na úrovni 289 % alebo 304 %, čiže dvojnásobne prekročené zaťaženie, čo mohlo viesť k zlyhaniu stavby pretlačením stĺpov cez stropné dosky, a teda k zrúteniu stavby v priebehu niekoľkých minút bez predchádzajúceho varovania. Vzhľadom na to, že obžalovaný v statickom výpočte neuviedol návrh výstuže na pretlačenie stĺpa cez stropné dosky, pričom v skutočnosti bola odolnosť voči pretlačeniu dvojnásobne prekročená oproti norme až pri troch stĺpoch, je zrejmé, že z tohto dôvodu hrozilo zlyhanie stavby pretlačením.

14. Mesto Piešťany ako stavebný úrad na dané nebezpečenstvo možného krehkého zlyhania objektu Centroom, ktoré malo potvrdené zo záverov odborného statického posudku č. 5/2015, vydalo dňa 8.10.2015 rozhodnutie, ktorým nariadilo vypratanie predmetnej budovy.

15. Nevhodné statické riešenie stropných dosiek bolo príčinou zrútenia poslednej stropnej dosky pod plochou vegetačnou strechou objektu Trinity v Bratislave, čo viedlo dňa 1.7.2012 k zrúteniu všetkých stropných dosiek až na základovú dosku, pričom v danom prípade bola šmyková a ohybová únosnosť podľa statického výpočtu obžalovaného prekročená až o 477,27 %. Rovnako aj pri objekte Apollo BC1 bola podľa statického výpočtu obžalovaného prekročená únosnosť stropných dosiek až o 367,93 %. Pri oboch týchto objektoch pri návrhu nosných konštrukcií obžalovaný nedodrжал platné STN 73 0035, STN 73 1201 a STN 73 1204. Sám obžalovaný potvrdil, že uvedené tri objekty, ktoré mali statické problémy, majú spoločného menovateľa, čím obžalovaný pripustil existenciu rovnakej príčiny možného zlyhania týchto stavieb. Názor obžalovaného, že by objekt Centroom nespadol, nebol podložený žiadnymi reálnymi prepočtami. Okrem toho, pre naplnenie skutkovej podstaty prečinu všeobecného ohrozenia stačí bezprostredná hrozba takéhoto zlyhania objektu, ktorá nemusí reálne nastať.

16. Okolnosť, že konaním obžalovaného bola reálne spôsobená škoda, a to značná, mal súd preukázanú z faktúr spoločnosti KLIMATI TEAM, s. r. o., ktorá zabezpečovala sanačné práce na základe dokumentácie vypracovanej spoločnosťou BETONING & PARTNER, s. r. o. Sanácia objektu Centroom zmenou nosného systému konštrukcie z pôvodne nenosných múrov na nosné murované konštrukcie na 2. podlaží zabránila hrozbe pretlačenia stĺpov cez stropné dosky, čo si vyžiadalo náklady v sume 794.953,79 eur, čo mal súd preukázané z faktúr uhradených správcovskou spoločnosťou. Do rozsahu spôsobenej škody treba zahŕňať náklady účelne vynaložené na odvracanie hroziaceho nebezpečenstva a na nápravu škodlivých následkov. Nakoľko sanačné práce si vyžiadali náklady presahujúce sumu 26.600 eur, mal súd preukázané naplnenie kvalifikovanej skutkovej podstaty prečinu podľa § 285 odsek 1, a to aj podľa odseku 3 písmeno a) Trestného zákona, teda že činom bola spôsobená značná škoda.

17. Na základe naplnenia subjektívnej a objektívnej stránky trestného činu, prvostupňový súd upravil skutkovú vetu žalovaného skutku, čomu prispôbil aj právnu kvalifikáciu tak, ako to je uvedené vo výroku napadnutého rozsudku (odsek 1 tohto uznesenia).

18. Pri zohľadnení odvolacích námietok obžalovaného, dospel tunajší k záveru, že rozsah dokazovania, ktoré súd vykonal nie je dostatočný a spôsob, akým vyhodnotil vykonané dôkazy, nie je v súlade so zákonom.

19. Obžalovanému je v tomto trestnom konaní dávané za vinu (zjednodušene povedané), že spáchal skutok, ktorý spočíval v tom, že vypracoval statický výpočet a návrh nosných konštrukcií, pri ktorých nedodrжал príslušné záväzné technické normy. To malo za následok narušenie statiky stavby, ktorá bola realizovaná aj na základe uvedeného statického výpočtu a návrhu nosných konštrukcií, vypracovaných obžalovaným, vzniklo nebezpečenstvo zrútenia stavby, z čoho vyplynula potreba vypratania tejto stavby a vykonania sanačných opatrení proti zrúteniu stavby v celkovej výške v 794 953,79 eur.

20. Pri zisťovaní skutkového a právneho stavu, pri posudzovaní správnosti statického výpočtu a vypracovania návrhov mostných konštrukcií zo strany obžalovaného, vychádzal prvostupňový súd zo svedeckej výpovede Ing. D., zo znaleckého posudku, ktorý vypracoval Ústav súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity č. 113/2017 z 25.7.2017 a z výpovede znalkyne Ing. Melíškovej.

21. Súd v odôvodnení napadnutého rozsudku ďalej uvádza, že ako listinné dôkazy oboznámil aj znalecký posudok Ing. Majdúcha č. 61/2016 z 20.12.2016, odborný statický posudok firmy Betonring & Partner č. 5/2015 z 6.10.2015, odborný posudok č. 1/2010 z 22.7.2010, ktorý vypracovali Ing. D., Ing. F., Ing. A. a Ing. N. a znalecký posudok č. 4/2011 z 10.3.2011 vypracovaný Stavebnou fakultou STU Bratislava. Ohľadne týchto listinných dôkazov prvostupňový súd uviedol, že z nich zohľadnil len časť týkajúcu sa opisu zistených nedostatkov na predmetnej stavbe, v konaní z nich nemožno použiť znalecké závery, keďže nešlo o znalcov príbratých v rámci trestného konania.

22. Pri posúdení obsahu dôkazov, citovaných v predchádzajúcich dvoch odsekoch, odvolací súd zistil, že posúdením správnosti statických výpočtov obžalovaného sa meritórne zaoberali: znalecký posudok Ing. Majdúcha č. 61/2016 a odborný statický posudok firmy Betonring & Partner č. 5/2015 (na ktorého vypracovaní sa podieľal aj Ing. D.).

23. Znalecký posudok Ústav súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity č. 113/2017 konštatoval, že statický výpočet obžalovaného je veľmi strohý, stručný, nedostatočný (neúplný), neprehľadný a nejasný. Sled kapitol v statickom výpočte nie je správny, a tým sa stáva dokument neprehľadným. Postup obžalovaného budí dojem jeho empirického odhadu niektorých dôležitých parametrov, čo absolútne neprijateľné neakceptovateľné z hľadiska platných noriem a predpisov.

24. Uvedené zistenia Ústav súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity, ktoré podrobne popisujú v čom spočívajú uvedené nedostatky práce obžalovaného, však priamo neodpovedajú na kľúčovú otázku, t. j. či tieto nedostatky boli príčinou narušenia statiky predmetnej stavby. Svedčí o tom aj výpoveď znalkyne Ing. Adriany Melíškovej, ktorá zodpovedala za vypracovanie tohto znaleckého posudku a ktorej výpoveď bola na hlavnom pojednávaní prečítaná. Znalkyňa sa vo svojej výpovedi nevedela vyjadriť k tomu, ktoré zo zistených väd statického posudku mohli mať za následok zrútenie budovy.

25. Znalecké dokazovanie, ktoré bolo vykonávané mimo trestného konania - išlo o znalecké posudky a odborné posudky, ktoré bolo realizované na základe objednávky iných súkromných subjektov a nie na základe rozhodnutí orgánov činných v trestnom konaní - citované v odseku 21 tohto uznesenia, sa nažil prvostupňový súd nahradiť vypočutím osoby prof. Dr. Ing. C. D., CSc. (ďalej len „Ing. D.“) v procesnom postavení svedka. Ing. D. bol ako znalec zúčastnený na podávaní odborného statického posudku firmy Betonring & Partner č. 5/2015, ako aj odborného posudok č. 1/2010 z 22.7.2010 (spoločne s Ing. F., Ing. A. a Ing. N.) a tiež na znaleckom posudku č. 4/2011 vypracovanom Stavebnou fakultou STU Bratislava. Nepochybne teda disponoval potrebnými odbornými zisteniami, ktoré sa viažu k prípadu, ktorý predmetom trestného stíhania, ako aj odbornými znalosťami v danej oblasti, vzhľadom na svoje vzdelanie, skúsenosti a bohatú odbornú prax, ktorú uviedol prvostupňový súd vo svojom rozsudku. O odbornosti Ing. D. nemá ani odvolací súd najmenšie pochybnosti. Menovaný svedok vo svojej výpovedi prakticky opisoval ako bol prizvaný k zisteniu porúch, ktoré sa na stavbe objavili, ďalej to, ako im bolo zadané vypracovanie znaleckého posudku (posudkov), čo pri tomto znaleckom skúmaní zistili a k akým odborným záverom v znaleckých posudkoch dospeli.

26. Podľa ustanovenia § 141 ods. 1 Trestného poriadku ak sú na objasnenie skutočnosti dôležitej pre trestné konanie potrebné odborné znalosti, vyžiada orgán činný v trestnom konaní a v konaní pred súdom predseda senátu odborné vyjadrenie mimo znaleckú činnosť vykonávanú podľa osobitného zákona. V jednoduchých prípadoch sa možno uspokojiť s písomným potvrdením, o ktorého správnosti nie sú pochybnosti. Podľa § 142 ods. 1 Trestného poriadku ak pre zložitost' objasňovanej skutočnosti nie je postup podľa § 141 postačujúci, príberie orgán činný v trestnom konaní a v konaní pred súdom predseda senátu znalca na podanie znaleckého posudku. Ak ide o objasnenie skutočnosti obzvlášť zložitej, príberú sa dvaja znalci. Dvomi znalcami treba príbrať vždy, ak ide o pitvu mŕtvol.

27. V prejednávanej trestnej veci bolo potrebné, vo vzťahu k rozhodnutiu o vine, objasniť najmä niekoľko dôležitých skutočností, na ktoré sú potrebné odborné znalosti, ktoré indikujú potrebu vykonať znalecké dokazovanie. V prvom rade ide o zistenie kedy a aké viditeľné poruchy sa na stavbe vyskytli (praskliny, trhliny), čo bolo príčinou ich vzniku, čoho dôsledkom boli tieto poruchy a či a ako súviseli s konaním obžalovaného, ktoré sa kladie za vinu (vypracovanie statického výpočtu a návrhu nosných konštrukcií, ktorý bol súčasťou projektovej dokumentácie pre realizáciu stavby). V neposlednom rade treba zistiť aké následky malo alebo mohlo mať prípadne porušenie povinností obžalovaného pri vypracovaní statického výpočtu a návrhu nosných konštrukcií (v obžalobe tvrdené tzv. krehké porušenie alebo zlyhanie konštrukcie stavby s následným reťazovým zrútením budovy). Zodpovedanie všetkých týchto otázok vyžaduje odborné znalosti príslušného znalca, resp. znalcov z odboru stavebníctvo. Je jednoznačné, že súd sám nedisponuje tak špecifickými znalosťami z odvetvia stavebnej statiky, aby sám vedel vyhodnotiť správnosť a úplnosť listinných dôkazov alebo výpovede svedka, ktorý je o týchto skutočnostiach vypočúvaný. Tieto znalosti možno bez pochybností označiť ako „odborné“, ktoré ma na mysli ustanovenie § 141 ods. 1 Trestného poriadku. Dôkazne je preto potrebné tieto skutočnosti zisťovať formou znaleckého posudku. V žiadnom prípade nie formou výsluchu svedka alebo oboznamovaním listinných dôkazov tak, ako to urobil prvostupňový súd v konaní, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozsudku. Z toho vyplýva, záver, že dokazovanie, ktoré bolo realizované prvostupňovým súdom nebolo vykonané v rozsahu dostatočnom na rozhodnutie o vine obžalovaného. Znalecký posudok Ústav súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity č. 113/2017, ani následný výsluch znalkyne, odpovede na tieto otázky v plnej miere neposkytujú (viď odseky 23 a 24). V tomto sa odvolací súd stotožňuje s odvolacími námietkami obžalovaného, citovanými v odseku 3.5, 3.7 a 3.8 tohto uznesenia.

28. Zistenia a závery, ku ktorým dospel odvolací súd a ktoré sú uvedené v predchádzajúcom odseku, viedli k potrebe zrušenia napadnutého rozsudku vo výroku o vine obžalovaného a teda aj vo všetkých, od neho odvodených výrokoch. Úlohou prvostupňového súdu bude teda doplniť znalecké dokazovanie v tých otázkach, ktoré sú rozhodné pre zistenie skutkového stavu a ktoré sa viažu k vyhotoveniu statického výpočtu a návrhu nosných konštrukcií, ktorý bol súčasťou projektovej dokumentácie pre realizáciu stavby - Polyfunkčného objektu Centroom Piešťany, jeho správnosti, zisteniu príčin narušenia statiky tohto objektu, vrátane zistenia toho, či bola stavba realizovaná v súlade s časťou projektovej dokumentácie, ktorú vypracoval obžalovaný (odsek 3.6 tohto uznesenia). Uvedené skutočnosti boli v prvostupňovom konaní v prevažnej miere zisťované, avšak nie dôkaznými prostriedkami, ktoré by bolo možné označiť za zákonné.

29. Presné formulovanie otázok na znalecké dokazovanie bude úlohou prvostupňového súdu, ktorý bude predovšetkým musieť dať možnosť stranám trestného konania, aby predložili návrhy vo vzťahu k vykonaniu tohto dôkazu.

30. Obžalovaný tiež vzniesol odvolaciu námietku k premlčaniu trestného stíhania (odsek 3.10 tohto uznesenia). Prvostupňový súd k tejto námietke, ktorá bola prezentovaná obžalovaným na hlavnom pojednávaní, pred vydaním napadnutého uznesenia, v odôvodnení napadnutého rozsudku uvádza: Obžalovaný síce vypracoval statický výpočet objektu Centroom v období od apríla do júna 2009, pričom k vzneseniu obvinenia prišlo uznesením vyšetrovateľa zo dňa 4.12.2017, ktoré si obžalovaný prevzal dňa 11.12.2017, avšak k naplneniu skutkovej podstaty prečinu všeobecného ohrozenia podľa § 285 Trestného zákona sa vyžaduje, aby z konania obžalovaného, ktoré predstavuje vypracovanie statického výpočtu v roku 2009, bezprostredne hrozilo aj konkrétne nebezpečenstvo, čo nastalo až v roku 2015, keď bolo dňa 8.10.2015 rozhodnuté o vypratání polyfunkčného objektu Centroom, teda až v roku 2015 nastalo v dôsledku konania obžalovaného bezprostredné ohrozenie života, zdravia a cudzieho majetku. K dokonaniu prečinu všeobecného ohrozenia príde až vo chvíli, keď všeobecne nebezpečným konaním páchatel'a nastane stav všeobecného nebezpečenstva, teda začne bezprostredne a konkrétne hroziť daná forma poruchy. Takže až v roku 2015 bola naplnená skutková podstata daného prečinu, preto až od roku 2015 plynula premlčacia doba 5 rokov, a keďže obžalovanému bolo vznesené obvinenie v decembri 2017, trestné stíhanie nie je premlčané.

31. Vzhľadom na skutočnosť, že odvolací súd konštatuje nedostatočne vykonané dokazovanie vo vzťahu k preukázanej objektívnej stránke trestného činu, je predčasné zaoberať sa otázkou premlčania trestného stíhania. Argumentácia prvostupňového súdu v otázke určenia začiatku plynutia premlčacej doby je však principiálne správna. Začiatok plynutia premlčacej doby nie je možné počítat' odo dňa dokončenia projektovej dokumentácie, ktorej vypracovaním mal byť spáchaný trestný čin. Predpokladom toho, aby takáto projektová dokumentácia bola spôsobilá vyvolať následok, ktorý možno subsumovať pod pojem všeobecného nebezpečenstva v zmysle ustanovenia § 284 ods. 1 písm. a) Trestného zákona,

musí byť táto dokumentácia aj stavebne realizovaná a jej nedostatky sa môžu tak reálne prejavíť v pôsobení na životy a zdravie ľudí, majetok, poprípade na iný zákonom chránený záujem.

32. Vo vzťahu k námietke prokurátora ohľadne neprávnej kvalifikácie subjektívnej stránky trestného činu (odseky 4.2 až 4.6 tohto uznesenia), odvolací súd - z rovnakého dôvodu, ako je uvedené v predchádzajúcom odseku - iba vo všeobecnosti uvádza, že argumentácia prvostupňového súdu vo vzťahu k výsledkom dokazovania vykonaného v konaní predchádzajúcom vydaniu napadnutého rozsudku, je správna a logická. Z tej sumy dôkazov, ktoré boli prvostupňovým súdom vykonané, nateraz nevyplýva, že by bolo obžalovanému preukázané konanie vo forme čo len nepriameho úmyslu. Nakoľko však má byť dokazovanie doplnené v zmysle vyššie uvedeného pokynu odvolacieho súdu, bude úlohou prvostupňového súdu, aby sa opätovne zaoberal aj otázkou naplnenia subjektívnej stránky trestného činu.

33. Rozhodnutie o treste a spôsobe jeho výkonu, je podmienené výrokom o vine obžalovaného, ktoré odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov zrušil a vrátil prvostupňovému súdu, aby v tomto rozsahu znovu vec prejednal a rozhodol. Nie je preto potrebné v tomto rozhodnutí odvolacieho súdu vysporiadať sa aj s odvolacími námietkami prokurátora, ktoré smerujú proti výroku o treste (odseky 4.7 až 4.10).

34. Vzhľadom na vyššie uvedené zistenia a závery, odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 2:1.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.